

Paul Celan: PSALM / PSALM (tł. Ela Binswanger)

Paul Celan: PSALM

(tł. Ela Binswanger)

Nikt nas nie ulepi raz jeszcze z gliny i z ziemi,
nikt nie ożywi słowem naszych prochów.
Nikt.

Bądź błogosławiony Ty, który jesteś Nikim.
Dla Ciebie pragniemy
zakwitać w kółko,
Tobie
na chwałę.

To Nic
kręciło się, kręci się, będzie się
kręcić w kółko, kwitnąc:
ta róża-po-nic, ta
róża niczyja.

Z
szypułką o jasnej duszy,
pręcikiem w rozpustnym niebie,
czerwienią płatków korony
od purpurowego słowa, które wyśpiewywaliśmy
ponad, o, ponad
cierniem.

*

Paul Celan: PSALM

Niemand knetet uns wieder aus Erde und Lehm,
niemand bespricht unsern Staub.
Niemand.

Gelobt seist du, Niemand.
Dir zulieb wollen
wir blühn.
Dir
entgegen.

Ein Nichts
waren wir, sind wir, werden
wir bleiben, blühend:
die Nichts-, die
Niemandrose.

Mit
dem Griffel seelenhell,
dem Staubfaden himmelswüst,
der Krone rot
vom Purpurwort, das wir sangen
über, o über
dem Dorn.

Wiersz z tomu „Niemandrose”, „Róża niczyja”, S. Fischer Verlag, Frankfurt am Main, 1963

*

Paul Celan: PSALM

(tł. Stanisław Barańczak)

Nikt nas na nowo z ziemi i gliny nie lepi,
nikt już naszego prochu nie zaklina.
Nikt.

Bądź pochwalony, Nikt.
Tobie gwoli pragniemy
rozkwitać.
Tobie
wbrew.

Niczym
byliśmy, jesteście, będziemy
nadal, rozkwitając:
róża z niczego,
róża
niczyja
Na-
przeciw Tobie.

Ze słupkiem jak duch jasnym,
z pręcikiem pustynnym jak niebo,

z koroną czerwoną
od słowa szkarłatnego, któreśmy śpiewali
ponad, o ponad
cierniem.

*

Paul Celan: PSALM

(tł. Ryszard Krynicki)

Nikt znowu lepi nas z ziemi i gliny,
nikt zaklina nasz proch.
Nikt.

Błogosławiony bądź, Nikt.
Dla ciebie pragniemy
kwitnąć.
Na-
przeciw tobie.

Niczym
byliśmy, jesteście,
pozostaniemy, kwitnąc:
róża nicości,
róża niczyja.

Ze
słupkiem jasnym od dusz,
z pustynnym pręcikiem niebios,
z koroną, czerwoną
od purpurowego słowa, które śpiewaliśmy
ponad, o, ponad
cierniem.

*

Paul Celan: PSALM

(tł. Feliks Przybylak)

Nikt nie ulepi nas ponownie z ziemi i gliny,
nikt nie omówi naszego prochu.
Nikt.

Bądź pochwalony ty, Nikt.
Ku twemu zadowoleniu
Chcemy kwitnąć.
Ku
tobie.

Niczym
byliśmy, jesteście, po-
zostaniemy, kwitnąc:
róża nicości - tą
różą niczyją.

Szyjką słupka w jasności duszy,
nitką pręcika w pustce nieba,
koroną czerwoną
od słowa w purpurze, które wyśpiewywaliśmy
ponad, o, ponad
cierniem.

*

Paul Celan: PSALM

(tł. Jakub Ekier)

Nikogo, kto by nas na powrót ulepił z gliny i z ziemi,
Nikogo, kto by mową ożywił nasz proch.
Nikogo.

Ciebie,
Nikogo, chwalimy.
tobie bądź miłe
nasze kwitnienie,
Tobie na-
przeciw.

Jednym Nic
Byliśmy, jesteście,
pozostaniemy kwitnąc-
Nicości różą, różą
Nikogo.

U niej

stylus jasny duszą,
nić pyłkowa płonna niebem,
korona czerwona
purpurą słowa, któreśmy śpiewali
ponad, o ponad
cierń.